

vt animal bipes animali & bipedi. Et hoc
in semperernis quidem etiam necesse est
esse, cum priores existant, & partes com-
positi. At verò etiam separabilia, si hoc
quidem, quod homo separabile. Nam aut
nullum, aut ambo. Si ergo nullum, non
erit genus præter species. Quod si erit, e-
rit etiam differentia. Deinde quoniam
priora ipso esse: haec sanè non viciissim pe-
rimuntur. Deinde si ex ideis ideæ, minus
profundè composita sunt ex quibus. Item,
de multis oportebit etiam illa prædicari,
ex quibus idea, vt animal & bipes. Quod
si non, quomodo sciatur? Erit namque alia
idea, quam impossibile est de pluribus
prædicari, quam de uno. Non videtur au-
tem: sed omnis idea videtur esse partici-
pabilis. Quemadmodum igitur dictum
est, later quod impossibile est in perpetuis
definire, maximè verò quæcunque unica
sunt, vt Sol, aut Luna. Non solum enim in
hoc peccant, quod talia addunt, quibus
ablati, adhuc erit Sol, utputa quod cir-
cuit terram, aut quod nocte absconditur:
(si enim steterit aut apparuerit, non erit
amplius Sol) sed inconveniens est, si non.
Sol enim substantiam quandam signifi-
cat. Item, quæcunque in alio contingunt,
veluti si alter fiatatis, patet, quod erit Sol.
Communis ergo ratio. At Sol singularium
erat, sicut Cleon, aut Socrates. Exterum
cur nemo eorum definitionem profert i-
deæ: fieri enim profundè manifestum ten-
tatiibus, verum esse, quod nunc dictum est.

CAPVT XVI.

Manifestum autem est, quod etiam eos
rum, quae videntur esse substantiae,
plures potentiae, & partes animalium sunt;
nihil enim eorum separatum est. Cum au-
tem separarentur, tum etiam ut materia
omnia, terra ignis, & aer. Nihil enim
eorum unum est, sed quasi coetus
anis, quam digerantur, & ex eis unum
fit. Maximam autem aliquis, animorum
partes putaverit, & animas propinquas,
ambas fieri, ut sint & actu, & potentia,
eo quod principia motus ab aliquo, in
iuncturis habent. Quare quoddam anima-
lia diuisa videntur: sed tamen potentia o-
mnia erunt, cum unum & continuum
fuerit natura, sed non vi, aut copulatio-
ne: tale namque lassio est. Cum autem
unum dicatur, sicut & ens, & sub-
stantia unius una, & quorum una nu-
mero unum numero, manifestum, quod
neque unum, neque ens contingit sub-
stantiam, esse rerum, sicuti neque ele-
mento esse, aut principio. Sed qui sumus.

A οὗτος τὸ γένον μίποιων, τῷ δέσμῳ καὶ τῷ δίποδῳ,
καὶ πάντοι ὅτι μὴ τοῦτον αἰδίσθαι, καὶ αἰώνυμον γε
τῆν, πορεύεται γὰρ ὅντα καὶ μέρη τῶν συνθέτουν.
ἄλλα μὲν καὶ γενετέστε, εἴ το δὲ αὐτόντοπος
χωριστὸν γένος οὐδὲν, οὐδὲ μιφωτεῖ μὲν οὐδὲ
μὴν γένος τὸ γένος παρεῖται εἰδην εἰ δὲ τέ
στι, καὶ οὐδὲν διαφορά. Εἰ δὲ πορεύεται ποτὲ τῇδε.
τελταὶ δὲ τὰς αἰταναρρεῖται, ἔπειτα δὲ εἰ τέ
ιδεῖσαν αἵ τινες, (ἀπωθετούσῃ γε τὰ τέσσεραν)
ἔπειτα πολλὰν σέντοντα κατηγορεῖσθαι
τὸν τοῦτον ιδεῖσθαι δέ, τὸ γένον, καὶ τὸ μίποιων, εἰ δέ
μή, πότε γνωρεῖσθαι τούτους ἔστι γε νόοις τοῖς,
καὶ αἰώνιοι οὐδὲν πλειόνων κατηγορήσαντες
τὸν τοῦτον. οὐδεὶς δέ, ἀλλὰ πάσι τοῖς ιδεῖσθαι μετέ-
κτη. οὐδεποτὲ εἰρηται, λαζαρεῖσθαι δὲ τὸν αἰώνιον
τὸν δέσμοντας τὸν τοῦτον αἰδίσθαι, μετέλειται δέ οὐ-
στα μοιραχθεῖσον, οὐδεὶς καὶ οὐ σελινίου μόνον
C γε διαμερεταίσθαι τῷ πορευομένῳ τοιματα,
τῷ αἴθριον μέρον, τοῦτον τοῦτον, οὐδεποτὲ τὸ πε-
ρεὶ γένους οὐδὲν οὐκ πικρυφέσθαι. μὲν γε τοῦτο φαῖται,
τὸν τοῦτον τοῦτον ἀλλ' αὐτὸν εἰ μή. οὐ γε τοῦτο
οὐσίαν παντὸς συμμένει. Εἴ δοτα εἴτε ἀλλὰ
εἰ δέσμος. Τούτον τοῦτον τοῦτον πεισθεῖται πεισθεῖται,
οὐλον οὐ πλούτος ἔστιν κατόντων αὐτοῦ ὁ λόγος. ἀλλ' οὐ
τοῦτον τοῦτον τοῦτον τοῦτον, οὐδεποτὲ Κλέανθης Σω-
κράτης ἐπειδὴ μία τούτοις διορθώσας ἐπειρέθει αὐτῷ
D ιδεῖσθαι; γνωστόν γε αὐτῷ τούτον πεισθεῖται, οὐτε
ἀλλοθές τούτον εἰρηθεῖ.

Κεφαλαιον 45.

Φατερῷ τὸν καὶ βούλουστον οὐσίαν
εἶδι, ἀπλέιστη μωάμετος εἰσὶ, τὰ το-
μόσα τῷ ξίφῳ. οὐδὲν γὰρ περιεπισθρόν
αὐτῷ θάνατον. ὅταν ἐχειρεῖται, καὶ τότε οὐτανά
ὑπὸ πετόντος, τοῦτο γάρ, καὶ πύρ, καὶ αἷμα. οὐ δέν γε
Εἴσαι τὴν ἑταῖρην, ἀλλ' οἷον σωμάτος φρενὸς πεφθῆ-
κεν θάνατος περὶ αὐτῷ γένεται. πελάστησε δὲ αὐτὸν
τὰ τῇ θυμῷ χοντρούλαβού μόσα, καὶ τὰ τοῦ
ψυχής παρεγγύεις αὔματος γένεσθαι, ὅποια καὶ οὐ-
τελεχείᾳ τῷ μωάμετος, πολλοῖς ἔχειν οὐτισμούς
Δοῦτο πνοή εἰτι παριπάτει. Σιδώνια ζῶα διαγ-
ράμματα ξύνει. ἀλλ' οὐμας μωάμετος πάντα τοξεύει,
ὅταν δὲ ἐν καὶ σωματικός φύσις, σταύρος μὲν βίᾳ δὲ
Είσιμον πολὺτον πάντας. ἐπειδὴ τὸ
ἐπιλέγεται ἀστερὸς καὶ τὸ οὖν, καὶ οὐσίαν τοῦ
ἐνεργείας μία, καὶ τὸν μία αἱρεθμόν, ἐν αἱρεθμῷ,
φανερῷ τὸν οὐτε τὸ ἐπι, οὐτε τὸ οὖν εἰδέχεται
οὐσίαν τοῦ τοῦ πατερού μωάμετον, ἀστερὸς οὐδὲ
τοῦ συγγενοῦτος. Ηὐτοῦ δὲ τοῦ πατέρου